

мисионеринъ ; а представляемата отъ натоварачя или отъ приимачя превъсхожда, ако сж напълнены празнытъ и мѣста съ ржката на корабленачалника.

Чл. 105.) Сѣкій комисионеринъ или приимачъ, като приеме забѣлженытъ въ обезателныя записъ или въ товарителницата стокы, длъженъ е да даде записка на корабленачалника, който ѣж бы поискалъ; въ противенъ случай, подлежи подъ сичкытъ разноскы и обезщетаванія, еще и подъ тѣзи за закѣсняванъето. — Тожде, и корабленачалникътъ е длъженъ да поиска записка за приеманъето на стокытъ, които е предалъ на приимачя, ако ли липцава той, да са снабди съ записка отъ *гюмрюка*, която да потвърдява растоваряньето на стокытъ спорѣдъ товарителницата; въ противенъ случай, подлежи подъ сичкытъ обезщетаванія на ступанытъ или приимачитѣ.

ОТДѢЛЕНИЕ ОСМО.

ЗА НАВЛОТО.

Чл. 106.) Цѣната за навлосванъето на сѣкой корабъ са именува *навло*. — Опредѣля са чрѣзъ условіята на договорванытъ страны. — Доказва са чрѣзъ обезателныя записъ или чрѣзъ товарителницата, и са условия за изъ цѣло или за една часть на корабя, за цѣло плуванъе, или за опредѣлено временно разстояніе, на тонъ, на кыло, или на кантаръ, по пресѣченіе (*гютюра*), или какъто и да е, като са забѣлжва и вмѣстимостъта на корабя.

Чл. 107.) Ако са е корабътъ навлосалъ изъ цѣло, а лицето което го е зело подъ навло не принесе сичкыя му товаръ, корабленачалникътъ не може да земе други стокы, безъ съизволението на реченото лице. — Лицето, което е зело подъ навло цѣлыя корабъ получва навлото на стокытъ, които са натоварѣтъ за допълненіе на товара му.

Чл. 108.) Ако лицето, което е зело корабя подъ навло не натовари нищо на него прѣзъ опредѣленыя въ обезателныя